

14 Ιουνίου, 1996

[ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 407/94)

Διοικητικό Δίκαιο — Αρμοδιότητα — Συμβουλευτικά όργανα και όργανα με αποφασιστική αρμοδιότητα — Υποχρέωση του αποφασίζοντος οργάνου να ασκήσει την κατά νόμο αποφασιστική αρμοδιότητά του — Παράβαση στην κριθείσα περίπτωση με απλή υιοθέτηση της κρίσης συμβουλευτικού οργάνου από το αποφασίζον — Συνέπειες. 5

Οι αιτητές προσέφυγαν κατά του διορισμού των ενδιαφερομένων μερών, συνεπεία επανεξετάσεως, στη θέση Γραφέα 2ης τάξης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, 10 αποφάσισε ότι:

1. Το όργανο το οποίο έχει αποφασιστική αρμοδιότητα είναι η Α.Η.Κ.. Ο ρόλος της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής είναι συμβουλευτικός. Το πρωταρχικό καθήκον της Α.Η.Κ., κατά την άσκηση 15 της σχετικής αρμοδιότητάς της, είναι η επιλογή του πιο κατάλληλου υποψηφίου. Η σωστή άσκηση αυτού του καθήκοντος προϋποθέτει έρευνα και εξέταση από το ίδιο το διορίζον όργανο - την Α.Η.Κ. - όλων των στοιχείων των υποψηφίων που συνθέτουν την καταλληλότητά τους. Δεν είναι αρκετή η υιοθέτηση των συστάσεων 20 της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής χωρίς να είχε προηγηθεί οποιαδήποτε έρευνα από την Α.Η.Κ. για να ικανοποιηθεί για την ορθότητά τους.

Ο ρόλος όμως των συστάσεων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής 25

5 εν προκειμένω από συμβουλευτικός και βοηθητικός (βλ. Καν. 19(3)) έγινε καθοριστικός και απόλυτα ρυθμιστικός. Οι συστάσεις της Υπεπιτροπής αντί να είχαν αποτελέσει ένα από τα κριτήρια που θα βοηθούσαν το αρμόδιο όργανο - Α.Η.Κ. - να διαμορφώσει την τελική κρίση του αποτέλεσαν το μοναδικό κριτήριο. Στην ουσία το αρμόδιο όργανο απεμπόλησε τις αρμοδιότητές του, τις μεταβίβασε στην Συμβουλευτική Υπεπιτροπή. Τέτοια πορεία δεν είναι επιτρεπτή από τις αρχές του διοικητικού δικαίου. Η αρμοδιότητα που ο Νόμος αναθέτει σε ορισμένο διοικητικό όργανο δεν μπορεί να μεταβιβαστεί σε άλλο όργανο χωρίς ρητή εξουσιοδότηση του Νόμου.

15 Η υιοθέτηση της συστάσεως της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής, χωρίς οτιδήποτε άλλο, ισοδυναμεί με παράλειψη άσκησης της διακριτικής ευχέρειας η οποία έχει χορηγηθεί στο αρμόδιο όργανο. Η παράλειψη άσκησης της διακριτικής ευχέρειας, όταν αυτή προβλέπεται από το Νόμο, συνιστά παρανομία, διότι ως είδος αρμοδιότητας πρέπει να ασκείται κατά καθήκον.

20 2. Επιπλέον παράλειψη διεξαγωγής έρευνας αποτελεί από μόνη της λόγο ακυρώσεως. Η σχετική απόφαση καθίσταται το προϊόν πλημμελούς άσκησης της σχετικής διακριτικής ευχέρειας και ακυρώνεται επειδή ισοδυναμεί με απόφαση αντίθετη προς το νόμο και καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας.

25

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

30 *Pappas a.o. v. Republic (1986) 3 C.L.R. 508,*

Παπαναγιώτου ν. Υπουργού Εμπορίου κ.ά. (1990) 3 Α.Α.Δ. 571,

35 *Οικονόμου ν. Α.Η.Κ. (1994) 4 Α.Α.Δ. 2395,*

Economou v. Republic (1970) 3 C.L.R. 420,

Charolytos a.o. v. Republic (1967) 3 C.L.R. 703,

40 *Frangides a.o. v. Republic (1968) 3 C.L.R. 90,*

Iordanou v. Republic (1967) 3 C.L.R. 245,

Andreou v. Republic (1973) 3 C.L.R. 101,

Hadjipaschali v. Republic (1980) 3 C.L.R. 101,

Zinieris (No. 1) v. Republic (1975) 3 C.L.R. 224,

Δημοκρατία v. Ματθαίου (1990) 3 Α.Α.Δ. 2452.

5

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου να διορίσει εκ νέου τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Γραφέα 2ης τάξης αναδρομικά από την 1/10/1992 αντί των αιτητών μετά από ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου. 10

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

15

Κακουλλή για Γ. Κακογιάννη, για την Καθ' ης αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΚΑΛΛΗΣ, Δ.: Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της απόφασης της Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (“η Α.Η.Κ.”), ημερ. 22.2.1994, με την οποία διόρισε εκ νέου μετά από ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου τα 16 ενδιαφερόμενα μέρη στη “θέση Γραφέα 2ας τάξης αναδρομικά από την 1.10.1992 αντί και/ή στη θέση των αιτητών”. 20 25

Το πραγματικό υπόβαθρο το οποίο περιβάλλει την προσφυγή έχει ως πιο κάτω:

Με απόφαση της ημερ. 4.8.1992 η Α.Η.Κ. διόρισε τα 16 ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Γραφέα 2ας Τάξης από 1.10.1992. Ο διορισμός των ενδιαφερομένων μερών ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο στις 12.10.1993 επειδή “η έλλειψη των πρακτικών ως προς το αποτέλεσμα των προσωπικών συνεντεύξεων ενώπιον της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής, καθιστά ανέφικτο τον δικαστικό έλεγχο”. 30 35

Μετά από την πιο πάνω ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή της Α.Η.Κ. για θέματα Προσωπικού συνήλθε στις 5 και 8 Νοεμβρίου, 1993 με σκοπό να προβεί εκ νέου σε προσωπικές συνεντεύξεις τόσο με τους 16 Γραφείς που ακυρώθηκε ο διορισμός τους όσο και με τους υπόλοιπους (34) υποψηφίους που είχαν προσωπική συνέντευξη με την Υπεπιτροπή της Αρχής το 1992, για να επιλέξει τους καταλληλότερους 40

και να υποβάλει εισήγηση στην Ολομέλεια της Α.Η.Κ. για το διορισμό τους.

- 5 Το σχετικό πρακτικό των συνεδριάσεων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής, ημερ. 5.11.1993 και 8.11.1993 έχει ως πιο κάτω:

10 “Τα Μέλη της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής της Αρχής έθεσαν σε κάθε ένα από τους 37 υποψηφίους που προσήλθαν στην προσωπική συνέντευξη αριθμό ερωτήσεων αναφορικά με τα τυπικά προσόντα, την ακαδημαϊκή τους μόρφωση/κατάρτιση καθώς και με θέματα που σχετίζονται με τα καθήκοντα της θέσης αυτής, όπως αυτά αναφέρονται στο Σχέδιο Υπηρεσίας.

15 Η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή στη διαμόρφωση κρίσης για τους υποψηφίους, έλαβε υπόψη της τα προσόντα, την αξία και ικανότητα των υποψηφίων και την απόδοσή τους κατά την προσωπική συνέντευξη, (προσωπικότητα, ετοιμότητα απάντησης, καθαρότητα και σαφήνεια έκφρασης, γενική ευστροφία πνεύματος και την ορθότητα των απαντήσεων στις ερωτήσεις που τους υποβλήθηκαν) όπως αυτά φαίνονται σε αδρές γραμμές στο συνημμένο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ‘Β’.

25 Τα Μέλη της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής παρατήρησαν ότι κατά τη συνέντευξη οι πιο κάτω 16 υποψήφιοι, που ακυρώθηκε ο διορισμός τους, έδωσαν πολύ ικανοποιητικές απαντήσεις στις ερωτήσεις που τους υποβλήθηκαν και γενικά απέδειξαν ότι υπερτερούν έναντι των υπολοίπων υποψηφίων που προσήλθαν στη συνέντευξη, κρίνονται ως οι πλέον κατάλληλοι για διορισμό στη θέση του Γραφέα 2ας Τάξεως και υποβάλλεται εισήγηση στην Αρχή για το διορισμό τους από την ημερομηνία της αρχικής τους πρόσληψης.”

35 Το Συμβούλιο της Α.Η.Κ. εξέτασε το θέμα κατά τη συνεδριάσή του ημερ. 22.2.1994. Παραθέτω το κείμενο των σχετικών πρακτικών:

“7037. Πρόσληψη Γραφείων 2ας Τάξεως

40 Μελετήθηκαν τα πρακτικά συνεδριάσεων της Συμβ. Υ/Ε της Αρχής για Θέματα Προσωπικού που έγιναν στις 5 και 8.11.1993 και που στάλθηκαν για τη συνεδρία ως Παράρτημα 4.

Στη συνέχεια αποφασίστηκε όπως οι πιο κάτω διοριστούν στη θέση Γραφέα 2ας Τάξεως από την ημερομηνία της αρχικής τους

πρόσληψης (1.10.1992).”

Ακολουθούν τα ονόματα των 16 ενδιαφερομένων μερών.

Δύο από τους λόγους ακυρώσεως ήταν ότι η επίδικη απόφαση 5
λήφθηκε χωρίς τη δέουσα έρευνα και ήταν “αναιτιολόγητη ή στε-
ρείται της δέουσας αιτιολογίας”.

Αναπτύσσοντας περαιτέρω τους πιο πάνω λόγους ακυρώσεως, 10
με τη γραπτή του αγόρευση, ο ευπαιδευτος συνήγορος των αιτη-
τών, υποστήριξε ότι η “τελική απόφαση της Α.Η.Κ. είναι γυμνή
από αιτιολογία. Καμιά αναφορά δεν γίνεται στο σχετικό πρακτικό
της Α.Η.Κ. γιατί επελέγησαν τα ενδιαφερόμενα μέρη. Σε καμιά δι-
κή του έρευνα δεν προέβηκε το Διοικητικό Συμβούλιο της Α.Η.Κ.,
που απλά υιοθέτησε πλήρως την σύσταση της Συμβουλευτικής 15
Υπεπιτροπής”.

Η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή έχει συσταθεί δυνάμει του
Καν.19 των περί Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας)
Κανονισμών του 1986 (“Κ.Δ.Π. 291/86”). Ο ρόλος της “είναι ουμ- 20
βουλευτικός μόνον, με σκοπόν παροχής βοήθειας προς την Αρχήν
εις την επιλογήν του καλύτερου διαθέσιμου υποψηφίου διά διορι-
σμόν ή προαγωγήν εις οιαδήποτε θέσιν” (βλ. Καν. 19(3)). Η
Α.Η.Κ. “ουδόλως θα δεσμεύεται εξ’ οιασδήποτε συστάσεως της
Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής”. Η Α.Η.Κ. “εν ολομεία θα έχει 25
αποκλειστικήν αρμοδιότητα και εξουσίαν να λαμβάνει τελικάς
και δεσμευτικάς αποφάσεις επί πάντων των θεμάτων προσωπι-
κού” (βλ. Καν. 19(4)).

Θεωρώ ότι το όργανο το οποίο έχει αποφασιστική αρμοδιότη- 30
τα είναι η Α.Η.Κ.. Ο ρόλος της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής εί-
ναι συμβουλευτικός. Το πρωταρχικό καθήκον της Α.Η.Κ., κατά
την άσκηση της σχετικής αρμοδιότητάς της, είναι η επιλογή του πιο
κατάλληλου υποψηφίου. Η σωστή άσκηση αυτού του καθήκοντος 35
προϋποθέτει έρευνα και εξέταση από το ίδιο το διορίζον όργανο -
την Α.Η.Κ. - όλων των στοιχείων των υποψηφίων που συνθέτουν
την καταλληλότητά τους. Δεν είναι αρκετή η υιοθέτηση των συ-
στάσεων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής χωρίς να είχε προηγη-
θεί οποιαδήποτε έρευνα από την Α.Η.Κ. για να ικανοποιηθεί για 40
την ορθότητά τους. (βλ. *Πάρπας κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1986) 3
Α.Α.Δ. 508, 516, *Παπαναγιώτου ν. Υπουργού Εμπορίου* (1990) 3
Α.Α.Δ. 571). Η απλή υιοθέτηση της σύστασης της Υπεπιτροπής δεν
ισοδυναμεί με άσκηση της αρμοδιότητάς της. (βλ. *Παπαναγιώτου*,
πιο πάνω).

Από το σχετικό πρακτικό της Α.Η.Κ. ημερ. 22.2.94 φαίνεται ότι αυτό που έκαμε ήταν να μελετήσει τα πρακτικά “των συνεδριάσεων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής που έγιναν στις 5 και 8.11.93” - έχουν παρατεθεί πιο πάνω στις σελ. 1663-1664 - και στη συνέχεια να αποφασίσει τον διορισμό των 16 ενδιαφερομένων μερών τα οποία είχε εισηγηθεί για διορισμό η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή.

Από τα πιο πάνω πρακτικά των συνεδριάσεων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής προκύπτει ότι η τελευταία έλαβε υπόψη τα “προσόντα, την αξία και ικανότητα των υποψηφίων και την απόδοση τους κατά την προσωπική συνέντευξη”. Από τα πρακτικά της επίδικης απόφασης δεν είναι καθόλου βέβαιο κατά πόσο η Α.Η.Κ. έχει προβεί σε οποιαδήποτε δική της έρευνα για να ικανοποιηθεί για την ορθότητα ή εγκυρότητα των συστάσεων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής. Δεν είναι, επίσης, βέβαιο κατά πόσο υπήρχαν ενώπιον της Α.Η.Κ. τα σχετικά με τον κάθε ένα από τους υποψηφίους στοιχεία, προσόντα κλπ.. Ούτε και είναι βέβαιο κατά πόσο η Α.Η.Κ. είχε εκτιμήσει ή αξιολογήσει τα υπάρχοντα στο φάκελο στοιχεία. Φαίνεται λοιπόν ότι από όργανο με συμβουλευτική αρμοδιότητα η Υπεπιτροπή μετατράπηκε σε όργανο με αποφασιστική αρμοδιότητα.

Ο ρόλος των συστάσεων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής από συμβουλευτικός και βοηθητικός (βλ. Καν. 19(3)) έγινε καθοριστικός και απόλυτα ρυθμιστικός. Οι συστάσεις της Υπεπιτροπής αντί να είχαν αποτελέσει ένα από τα κριτήρια που θα βοηθούσαν το αρμόδιο όργανο - Α.Η.Κ. - να διαμορφώσει την τελική κρίση του αποτέλεσαν το μοναδικό κριτήριο. Στην ουσία το αρμόδιο όργανο απειμπόλησε τις αρμοδιότητες του, τις μεταβίβασε στην Συμβουλευτική Υπεπιτροπή. Τέτοια πορεία δεν είναι επιτρεπτή από τις αρχές του διοικητικού δικαίου. Η αρμοδιότητα που ο Νόμος αναθέτει σε ορισμένο διοικητικό όργανο δεν μπορεί να μεταβιβαστεί σε άλλο όργανο χωρίς ρητή εξουσιοδότηση του Νόμου (Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-59, σελ. 106, Μιχ. Στασινόπουλου, Δίκαιον των Διοικητικών Πράξεων, 1951, σελ. 191, Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, 3η έκδοση, 1992, παρα. 937).

Η υιοθέτηση της συστάσεως της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής, χωρίς οτιδήποτε άλλο, ισοδυναμεί με παράλειψη άσκησης της διακριτικής ευχέρειας η οποία έχει χορηγηθεί στο αρμόδιο όργανο. Η παράλειψη άσκησης της διακριτικής ευχέρειας, όταν αυτή προβλέπεται από το Νόμο, συνιστά παρανομία, διότι ως είδος αρμοδιό-

τητας πρέπει να ασκείται κατά καθήκον (ΣΕ 113/1945, Τάχου, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, 1993, σελ. 293).

Στην *Οικονόμου ν. Α.Η.Κ.* (1994) 4 Α.Α.Δ. 2395 το Δικαστήριο (Παπαδόπουλος, Δ.) αντιμετώπισε παρόμοια κατάσταση πραγμάτων. Το σχετικό πρακτικό ήταν του ιδίου ακριβώς λεκτικού. Η προσέγγιση του δικαστηρίου, η οποία με βρίσκει σύμφωνο, έχει ως πιο κάτω:

“Από την επίδικη απόφαση ελλείπει η οποιαδήποτε αναφορά στα στοιχεία και κριτήρια με βάση τα οποία ενήργησε η αρμόδια Αρχή προς διαμόρφωση τελικής κρίσης.

Περαιτέρω, είναι φανερό από το κείμενο της απόφασης πως η Αρχή τελούσε εν αγνοία ουσιωδών στοιχείων της υπόθεσης, όπως ήταν οι αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων που κρίθηκαν ως προσοντούχοι, γεγονός το οποίο δημιουργεί σοβαρές αμφιβολίες κατά πόσον τα στοιχεία αυτά λήφθηκαν υπόψη.

Καθήκον της Αρχής ήταν να διενεργήσει ιδίαν έρευνα προς διακρίβωση των στοιχείων αυτών τα οποία δυνατόν να ασκούσαν ουσιώδη επίδραση στη λήψη της επίδικης απόφασης. Αγνοία ουσιωδών στοιχείων και γεγονότων της υπόθεσης αποτελεί, σύμφωνα με τη νομολογία, ελαττωματική άσκηση της διακριτικής εξουσίας του αρμοδίου οργάνου, γεγονός το οποίο ισοδυναμεί με πλάνη περί τα πράγματα. (Βλέπε *Petrou ν. R.* (1986) 3 C.L.R. 2221, *Karatsis ν. R.* (1987) 3 C.L.R. 900, *Photiades ν. R.* (1987) 3 C.L.R. 1490 και *Georgakis & Others ν. R.* (1987) 3 C.L.R. 348).

Η εντύπωση η οποία αφήνεται από το πρακτικό των καθ' ων η αίτηση είναι ότι το μοναδικό θέμα που εξετάστηκε ήταν η έγκριση ή μη της σύστασης της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής. Όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί το έχον την αποφασιστική αρμοδιότητα όργανο δεν δεσμεύεται από τις απλές γνωμοδοτήσεις συμβουλευτικών οργάνων, όπως είναι η περίπτωση της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής, αλλά υποχρεούται να ασκήσει δική του ανεξάρτητη κρίση μέσα στα πλαίσια της διακριτικής ευχέρειας που του παρέχεται. Όταν ο νόμος χορηγεί διακριτική ευχέρεια, η διοίκηση δεν δικαιούται απλώς αλλά υποχρεούται να κάνει χρήση της. Η διοικητική αρμοδιότητα πρέπει να ασκείται κυριαρχικά από την αρχή ή το όργανο το εμπειπιστευμένο από το νόμο με την άσκησή της. Απλή έγκριση των συ-

5 στάσεων υφισταμένου οργάνου χωρίς αντιμετώπιση του θέματος από την αρχή που ορίζεται ως αρμόδια, απολύγει σε απεμπόληση και όχι άσκηση κυριαρχικής εξουσίας. Το κενό εξάλλου στην αιτιολογία δεν συμπληρώνεται ούτε αναπληρώνεται
10 με την επεξήγηση του υποτιθέμενου βάθρου της απόφασης από το συμβουλευτικό διοικητικό όργανο. (Βλέπε *Nissiotou v. R.* (1983) 3 C.L.R. 974, *Parpas & Others v. R.* (1986) 3 C.L.R. 508, *Tingiridou v. R.* (1987) 3 C.L.R. 1181, *Δρ. Μιχαλάκης Μηνάς κ.ά. ν. Ε.Δ.Υ.* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1767, *Παναγιώτης Παπαναγιώτου ν. Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας κ.ά.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 571, *Πέτρος Γιαννουρής ν. Ε.Δ.Υ.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4460 και Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο Α., 1977, σελ. 103).

15 Από την επίδικη απόφαση ελλείπει η οποιαδήποτε άσκηση διακριτικής εξουσίας εκ μέρους του αρμοδίου οργάνου. Το κενό δεν περιορίζεται στην αιτιολογία της απόφασης αλλά επεκτείνεται σ' αυτή τούτη την άσκηση της εξουσίας από το όργανο στο οποίο εναποτέθηκε.”

20 Όπως υποδεικνύεται πιο πάνω η Α.Η.Κ. παρέλειψε να προβεί σε οποιαδήποτε έρευνα για να διαπιστώσει την ορθότητα ή εγκυρότητα της σύστασης της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής. Επίσης παρέλειψε να εξετάσει ή ερευνήσει τα στοιχεία που συνθέτουν την καταλληλότητα των υποψηφίων. Σαν αποτέλεσμα των παραλείψεων αυτών η Α.Η.Κ. έχει ενεργήσει εν αγνοία ουσιαστών στοιχείων
25 της υπόθεσης. Οι παραλείψεις αυτές οδηγούν στην ακύρωση της επίδικης απόφασης (βλ. *Οικονόμου ν. Δημοκρατίας* (1970) 3 Α.Α.Δ. 420).

30 Επιπλέον παράλειψη διεξαγωγής έρευνας αποτελεί από μόνη της λόγο ακυρώσεως. Η σχετική απόφαση καθίσταται το προϊόν πλημμελούς άσκησης της σχετικής διακριτικής ευχέρειας και ακυρώνεται επειδή ισοδυναμεί με απόφαση αντίθετη προς το νόμο και καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας. (βλ. *Ξαπόλντος ν. Δημοκρατίας* (1967) 3 Α.Α.Δ. 703, *Φραγκίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1968) 3 Α.Α.Δ. 90, *Ιορδάνου ν. Δημοκρατίας* (1967) 3 Α.Α.Δ. 245, *Ανδρέου ν. Δημοκρατίας* (1973) 3 Α.Α.Δ. 101, *Χ' Πασχάλης ν. Δημοκρατίας* (1980) 3 Α.Α.Δ. 101, *Ζινιέρης (αρ. 1) ν. Δημοκρατίας* (1975) 3 Α.Α.Δ. 224, *Οικονόμου ν. Δημοκρατίας* (1970) 3 Α.Α.Δ.
40 420, *Παφίτης ν. Δημοκρατίας* (1972) 3 Α.Α.Δ. 318, *Δημοκρατία ν. Ματθαίου* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2452).

 Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται για τους λόγους που υποδεικνύονται στις δυο πιο πάνω παραγράφους και επειδή η Α.Η.Κ.

παρέλειψε να ασκήσει την αρμοδιότητά της και τη διακριτική της ευχέρεια που της χορήγησε ο Νόμος. Ακυρώνεται επίσης και λόγω της παράλειψης της Α.Η.Κ. να εκτιμήσει και αξιολογήσει τα υπάρχοντα στο φάκελο στοιχεία, παράλειψη η οποία καθιστά την επίδίκη απόφαση αναιτιολόγητη (Βλ. απόφαση του Στ.Ε. 136/931 σύμφωνα με την οποία τότε μόνον η πράξη είναι ουσιαστικώς αιτιολογημένη όταν το συμπέρασμα που διατυπώνεται σ' αυτήν είναι προϊόν της εκτιμήσεως υπό του αρμοδίου οργάνου των υπαρχόντων στο φάκελο υπηρεσιακών στοιχείων).

Μετά την ακύρωση της επίδικης απόφασης για τους λόγους που αναφέρονται πιο πάνω δεν θεωρώ σκόπιμο να εξετάσω τους υπόλοιπους λόγους ακυρώσεως (*Δημοκρατία ν. Γεωργιάδη* (1972) 3 Α.Α.Δ. 594).

Πριν τελειώσω θα πρέπει να αναφέρω ότι η επίδίκη απόφαση έχει τύχει δικαστικής αναθεώρησης και στην *Ζεβλάρη ν. Α.Η.Κ.* (1996) 4 Α.Α.Δ. 1172, ημερ. 10.5.96, με διαφορετικό από το σημερινό αποτέλεσμα. Πρέπει όμως ταυτόχρονα να αναφερθεί ότι στην *Ζεβλάρη* δεν είχαν εγερθεί οι πιο πάνω λόγοι ακυρώσεως.

Η επίδίκη απόφαση ακυρώνεται. Καμιά διαταγή για τα έξοδα.

*Η επίδίκη απόφαση ακυρώνεται
χωρίς έξοδα.*